

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2904/20

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותרים: 1. עדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט
הערבי בישראל
2. פאטמה אבו אלח'יר
3. שאדיה סובח

נגד

המשיבים: 1. שירות בתי הסוהר
2. המשרד לביטחון פנים
3. משרד הבריאות

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: ב' באב התש"ף (23.07.2020)

בשם העותרים: עו"ד חסן ג'בארין
בשם המשיבים: עו"ד עיד רנאד

פסק-דין

1. העתירה שלפנינו הוגשה ביום 7.5.2020 תחת הכותרת "עתירה דחופה למתן צו על תנאי וקיום דיון דחוף", והיא כוללת שני סעדים:

א. מדוע לא לקיים את הנחיות המשיב מס' 3 לעניין מניעת התפשטות מגיפת הקורונה ואשר מתייחסת לריחוק חברתי ותנאי ההיגיינה בתאים של האסירים הביטחוניים בכלא גלבוע;

ב. מדוע לא לחייב את המשיב מס' 1 לפרסם באתר שלו באופן שוטף מידע מלא גם בשפה הערבית אודות תמונת המצב הבריאותית הנוגעת למגיפת הקורונה, כולל הצעדים הננקטים על ידיו בפועל נגד התפשטות המגפה בקרב האסירים הביטחוניים בבתי הסוהר בישראל."

2. דין העתירה להידחות.

התקנות המחייבות ריחוק חברתי אינן חלות בענייננו, מן הטעם שמחוקק המשנה החריג "בני אותו תא משפחתי או יחידים השוהים יחד במקום מגורים אחד".

בהיבט הלשוני וגם בהיבט התכליתי, החרגה זו חלה על מצבים שונים, לרבות אסירים השוהים יחדיו באותו תא, הגם שהשהייה בתא נכפתה עליהם מכוח המאסר שאותו הם מרצים.

לכך יש להוסיף, כי הריחוק החברתי אינו מטרה כשלעצמה אלא אמצעי שנועד להתמודד עם מגיפת הקורונה, ובנושא זה נחה דעתנו כי המשיב 1 נקט ונוקט בשורה של אמצעים ופעולות לשם התמודדות עם מחלת הקורונה.

העותרים גם לא הצביעו על פעולה קונקרטית כזו או אחרת שבה יש לנקוט.

3. על פי הנתונים שנמסרו לנו על אודות התחלואה בקרב האסירים בכלל והאסירים הבטחוניים בפרט, הרי שהמצב בבתי הכלא, נכון לכתיבת שורות אלה, טוב בהרבה מהמצב בקרב האוכלוסיה הכללית. בהיבט זה, העתירה אינה מציפה בעייה קונקרטית הדורשת פתרון.

4. אשר לסעד השני, הרי שדינו להידחות ולו מן הטעם שהעותרים לא מיצו הליכים וכפי שהוסבר על ידי המשיבים, המידע הונגש לאוכלוסיית האסירים, כולל האסירים הביטחוניים.

עם זאת, משנטען כי אין למשפחות הכלואים דרך לעקוב אחר האמצעים שנקטים בבתי הכלא בתקופה זו בנושא הקורונה, חזקה על המשיב 1 כי יבחן את האפשרות לפרסם הודעות שמתפרסמות כיום באתר האינטרנט, כולן או חלקן, גם בשפה הערבית, בהתאם לרלוונטיות שלהן לציבור האסירים הביטחוניים ולבני משפחותיהם.

5. סוף דבר, שהעתירה נדחית.

כאמור, העתירה לא הציפה בעיה של ממש, לא בהיבט המשפטי ולא בהיבט העובדתי, נוכח הנתונים שהוצגו. העותרת 1 תשא בהוצאות המשיבים בסך 5,000 ₪.

ניתן היום, ב' באב התש"ף (23.7.2020), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט